

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/76/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621010240
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slovinský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7621010240.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slovinského a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Jaroslava Chleboviča, na verejnom zasadnutí dňa 20. júna 2022, v trestnej veci obžalovaného A. G. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 28.9.2021 sp.zn. 4T/39/2021 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. G..

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd uznal obžalovaného A. G. vinným prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 21. decembra 2019 v čase okolo 23.00 hod. v Levoči na Námestí Majstra Pavla č. 54, v kaviarni s názvom Café Teatro, po predchádzajúcom požití alkoholu, po tom, čo ho poškodený P. S. ako obsluhujúci čašník opakovane slovné upozornil, aby sa správal slušne, nespieval, nekričal, poškodenému P. S. vulgárne vynadal, a preto poškodený mu dal facku po tvári, kde vzápätí na to obžalovaný A. G. sa snažil poškodeného päťou udrieť do tváre, avšak poškodený sa uhol, a tak následne poškodeného rukami chytil za odev v hornej časti tela, čo poškodený opätovoľ a tiež obžalovaného rukami chytil za odev v hornej časti tela, kde takto vzájomne sa držiac rukami za odev, obžalovaný stiahol poškodeného na podlahu, kde dopadol na bok na pravú stranu tela a pravé koleno, pričom obžalovaný spadol na neho, kde pri takomto dopade na tvrdú podlahu poškodený P. S. utrpel trieštivú zlomeninu hlavičky ihlice so zasahovaním do kĺbu s minimálnym posunom úlomkov vpravo, pretrhnutie vnútorného postranného kolenného väzu pravého kolena, natrhnutie skríženého kolenného väzu vpravo a poranenie vnútorného menisku pravého kolena s dobou liečenia a práceneschopnosti podľa znaleckého posudku pri nekomplikovanom priebehu v trvaní 8 týždňov, počas ktorých bol i obmedzovaný v obvyklom spôsobe života.

Bol mu za to uložený podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 1, 2 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. peňažný trest vo výške 250 € (dvestopäťdesiat eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu mu súd uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. okresný súd vyslovil, že obžalovaný je povinný nahradiť poškodenému P. S., nar. X.X.XXXX v Levoči, trvale bytom Levoča, Ružová XX/X, sumu vo výške 4.761,10 eur z titulu bolestného.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. okresný súd vyslovil, že obžalovaný povinný nahradiť Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s. Cintorínska 5, 949 01 Nitra, IČO: 35 942 436, sumu 2.191,74 eur z titulu poskytnutej zdravotnej starostlivosti poškodenému P. S., nar. X.X.XXXX.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por okresný súd vyslovil, že obžalovaný je povinný nahradiť Sociálnej poisťovni, ul. 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484, sumu 1.314,50 eur z titulu vyplatenia dávok z nemocenského poistenia poškodeného P. S., nar. X.X.XXXX.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie obžalovaný A. G., a to proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku, nakoľko je toho názoru, že z vykonaného dokazovania nemožno považovať bez akýchkoľvek pochybností záver okresného súdu v napadnutom rozsudku za dôvodný a nepochybný.

Zo spáchania skutku ho má usvedčovať výpoveď samotného poškodeného a tiež výpovede svedkov D. B., B. D., D. D., O. D. W. O. Z.. Tieto výpovede sú však vzájomne rozporné, a to aj v podstatných okolnostiach týkajúcich sa samotného skutku.

Poškodený tvrdil, že sa po facke postavil a chcel mu dať päšťou do tváre (z logiky veci vyplýva, že to malo byť podľa tvrdenia poškodeného jedenkrát), ale on sa uhol, následne sa chytili za odev a ako sa držali, "pretočil ho na zem", prvý začal padať poškodený a on spadol na neho. Ďalej tvrdil, že "Spadli medzi stôl, kde sedeli dve zákazníci, spadli medzi ne". Žiadna takáto svedecká výpoveď dvoch zákazníčok, medzi ktoré mali s poškodeným spadnúť, v konaní produkovaná nebola. Rovnako tak ostatné výpovede nepotvrdili, aby mal pred skutkom hlasito spievať na celý bar, čo by si z podstaty veci určite ostatné prítomné osoby všimli, ak by to bolo pravdou. Rozporoval si aj v iných častiach svojej výpovede.

Svedkyňa B. D. nezachytila, aby sa nevhodne správal a oboch videla už iba na zemi. Svedok O. D. vypovedal tak, že spadol iba poškodený, čo je v rozpore so všetkými ostatnými výpoveďami. Až po doplňujúcich otázkach pripustil, že aj G. mohol tiež takmer spadnúť. Ďalej uviedol, že nevidel, aby sotil do poškodeného. V ostatnom iba špekuloval o tom, čo sa vlastne mohlo stať. Svedkyňa D. D. až na hlavnom pojednávaní zásadne zmenila svoju skoršiu výpoveď z prípravného konania, keď v prípravnom konaní neuviedla, videla, že po facke „skočil“ do poškodeného, naopak, v prípravnom konaní jasne a zrozumiteľne uviedla iba to, že po facke zaregistrovala už iba to, ako boli obidvaja na zemi, ale bližšie okolnosti ako sa ocitli na zemi uviesť nevedela, lebo sa bavila s kamarátmi. Preto sa nevierohodne javí jej odôvodnenie, prečo túto skutočnosť uviedla až na hlavnom pojednávaní, že ju v prípravnom konaní nenapadlo povedať, že on mal skočiť do poškodeného.

Svedkyňa D. B. samotný incident nevidela. Svedok O. Z. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že zbadal alebo počul, že niekto spadol na zem, na to sa obrátil a videl poškodeného na zemi. Samotný skutok nevidel, teda jeho výpoveď nemôže potvrdzovať príčinu pádu poškodeného na zem. Na svojej výpovedi zotrval aj potom, čo mu bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, pričom uviedol, že je možné, že vyšetrovateľ do jeho výpovede pripísal veci z nejakých predchádzajúcich výpovedí, ale podľa neho aj vyšetrovateľ hovoril to, čo na hlavnom pojednávaní svedok vypovedal, teda že samotný pád na zem a jeho príčiny nevidel. Zápisnicu z výsluchu podpísal, ale nečítal.

Je toho názoru, že z takýchto výpovedí nemožno bez akýchkoľvek pochybností dôvodiť, že sa skutok stal tak, ako ho okresný súd ustálil v odsudzujúcom rozsudku. Za takej situácie ho nemožno uznať za vinného.

Navyše je toho názoru, že nie je dôvodné sa s výpoveďami svedkov O. I. a A. A. vysporiadať v zásade iba tak, že ich súd vyhodnotil ako účelové a tendenčné s úmyslom jemu pomôcť, keďže sú to jeho kamaráti. Na to, aby súd tieto výpovede vyhodnotil ako účelové by musel existovať relevantný dôvod, nie iba všeobecný preto, že sú kamaráti.

V takom prípade by bolo treba zohľadniť aj to, že svedkovia, ktorých výpovede súd nekriticky zohľadnil, vykonali osoby, ktoré sú stálymi zákazníkmi baru, v ktorom sa incident stal a ktorého majiteľom je poškodený, a teda majú k nemu zjavne dobrý vzťah, keďže by sa inak do zariadenia nevracali. D. B. bola zamestnankyňou poškodeného. Súd však túto okolnosť žiadnym spôsobom nepomenoval.

Navyše, všetci svedkovia, ktorých súd vypočul, okrem čašníčky D. B., boli do istej miery pod vplyvom alkoholu, čo súd rovnako nezohľadňoval.

Nie je sporné, že medzi ním a poškodeným nastal incident, a to teda aj fyzicky, ktorý však začal bez akýchkoľvek pochybností fackou stojaceho poškodeného jemu sediacemu, pričom ten na to nezadal fyzicky žiadny dôvod. Ostal touto fackou od čašníka zaskočený, vstal a dôvodne očakával ďalší útok zo strany poškodeného. Nemohol tušiť, či poškodený bude aj naďalej fyzicky útočiť alebo nie, a ak áno, tak akou intenzitou. Pokračovanie útoku (keďže poškodený fyzický útok na neho nesporne začal) sa samozrejme mohol dôvodne obávať, keďže poškodený slovne vyjadroval svoju vôľu, aby z baru odišiel. Uvedené sa napokon aj udialo, keď poškodený ho chytil za odev, čo on aj opätovoľoval, a poškodený sa ho snažil fyzicky vytriahnuť spoza stola a „vyhodit“ zo zariadenia, v dôsledku čoho spadol. Za tejto situácie sa svojim spôsobom iba bránil. Faktom je, že ak má byť obrana účinná voči útoku alebo voči hroziacemu útoku, musí byť aj silnejšia ako samotný útok, pretože inak by nebola efektívna a naopak, bola by kontra produktívna.

Okresný súd pri rozhodovaní o náhrade škody žiadnym spôsobom nezohľadnil, že poškodený (ak by ho aj súd uznal dôvodne za vinného) minimálne spoluzavinil (ak nie aj výlučne zavinil) vznik svojich zranení. Preto nemôže prichádzať do úvahy, aby bol zaviazaný bez ďalšieho nahradiť vzniknutú škodu v plnej výške. Faktom je, že to nebol on, kto vyhľadával fyzický kontakt s poškodeným, poškodeného nijako netlačil, nevyhľadával ho ani nevyhľadával fyzický ani slovný konflikt. Naopak, poškodený prišiel k nemu sediacemu, fyzicky na neho zaútočil a teda on sám konflikt vyvolal a pokračoval v ňom. Za takejto situácie bolo potrebné, aby sa súd vysporiadal s tým, prečo poškodenému priznal náhradu škody v celom rozsahu, ak už teda súd takto rozhodol. Bez tohto vysporiadania sa je napadnutý rozsudok v tejto časti nepreskúmateľný. Odôvodnenie rozhodnutia, že výšku škody na strane poškodeného S. považuje za riadne a včas uplatnenú a preukázanú, nepovažoval za dostatočné.

Nepreskúmateľný je rozsudok aj v tom, keď ho súd zaviazal na náhradu škody voči Sociálnej poisťovni za celé obdobie, počas ktorého bol poškodený práceneschopný, teda od samotného skutku dňa 21.12.2019 až do 1.6.2020, pričom podľa MUDr. Slavkovského bola primeraná doba práceneschopnosti najväčšieho zranenia v trvaní 8 týždňov, teda do 15.2.2020. Napriek tomu je zaviazaný hradiť náklady za práceneschopnosť poškodeného aj za obdobie od 16.2.2020 do 1.6.2020, teda za obdobie ešte dlhšie, než bola primeraná doba práceneschopnosti, a to bez ďalšieho odôvodnenia, hoci to namietal. Samotná rehabilitácia nie je dôvodom práceneschopnosti. Nemôže byť zaviazaný hradiť náklady, ktoré Sociálna poisťovňa síce vynaložila, ale nemuseli súvisieť s úrazom poškodeného, ak sa týkali práceneschopnosti nad dobu primeranú.

K dôvodom odvolania obžalovaného sa písomne vyjadrila aj poškodená strana Sociálna zdravotná poisťovňa, a.s., ktorá vo svojom vyjadrení uviedla, že potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti poškodeného poistenca p. P. S., nar. XX.XX.XXXX vydané jeho ošetrojúcou všeobecnou lekárkou MUDr. Karinou Hosovou pod č. S 670727 (doklad PN vystavovala zastupujúca lekárka MUDr. Mária Salawa) z dôvodu úrazu trvala za obdobie od 23.12.2019 do 31.05.2020 a nie do 01.06.2020 ako to obhajca obžalovaného uvádza v odvolaní. Deň 01.06.2021 bol deň, kedy poškodený nastúpil do zamestnania, resp. v prípade poškodeného pokračoval v podnikateľskej činnosti, keďže je s účinnosťou od 01.07.2001 registrovaný ako podnikateľský subjekt - samostatne zárobkovo činná osoba. Nárok na poberanie dávok nemocenského poistenia mu vznikol v zmysle uplatnenia ust. § 31 ods. 1, § 33 ods. 1 v súbehu s ust. § 34 ods. 1 druhej vety zákona o sociálnom poistení v znení platných predpisov už od prvého dňa jeho dočasnej pracovnej neschopnosti.

Z vyjadrenia ošetrojúcej lekárky MUDr. Hosovej zo dňa 13.12.2021 vyplýva, že vzhľadom na v lekárskejších správach uvedený podrobný rozpis vyšetrení je dostatočne potvrdené, že uvedená pracovná neschopnosť v prípade poškodeného bola z hľadiska svojej dĺžky ako aj diagnózy opodstatnená, čo potvrdzuje aj MRI nález 6/2020, kde je popisovaná horiz. lézia later, menisku s dosahovaním na dolnú artik. plochu - nový nález. Na základe MRI nálezu bola plánovaná re-ASK pravého kolena, o termíne mal byť pacient informovaný.

Čo sa týka znaleckého posudku MUDr. Róberta Slavkovského, znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, a na ktoré sa obhajca obžalovaného vo svojom odvolaní odvoláva uviedli, že aj v zmysle zaužívanej súdnej praxe sa považuje vyjadrenie znalca čo sa dĺžky pracovnej neschopnosti týka iba za predpokladanú, resp. odporúčanú dobu trvania pracovnej neschopnosti, pričom táto pracovná neschopnosť musí byť v každom prípade individualizovaná, t. j. stanovenie dĺžky pracovnej neschopnosti a rekonvalescencie pacienta zo strany ošetrojúceho lekára

musí vychádzať z osobitosti konkrétneho prípadu s prihliadnutím na prípadný vznik a závažnosť zdravotných komplikácií poškodeného pacienta. Takéto osobitosti sú zohľadnené práve vo vyjadreniach a lekárskejších správach ošetrojúceho lekára poškodeného.

V závere vyjadrenia a v nadväznosti na vyššie uvedené dodali, že Sociálna poisťovňa, pobočka Spišská Nová Ves naďalej trvá na uplatnenej náhrade škody, ktorá bola spôsobená v súvislosti s vyplatením dávok nemocenského poistenia vo výške celkom 1314,50 EUR za obdobie PN poškodeného od 23.12.2019 do 31.05.2020 a vo zvyšnej časti obsahového znenia odvolania obhajcu obžalovaného ponecháva na rozhodnutie príslušný prvostupňový súd, ktorý je ako jediný štátny orgán oprávnený rozhodnúť o tom, či a na základe akých skutkových okolností ku predmetnému skutku došlo.

Krajský súd na podklade takto podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Po podrobnom preštudovaní spisového materiálu dospel odvolací súd k záveru, že výrok o vine obžalovaného A. G. je založený na presvedčivých dôkazoch vykonaných v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. Vykonané dôkazy jednoznačne vylúčujú inú alternatívu skutkového deja, ako bol odôvodnený a ustálený v rozhodnutí okresného súdu. Vina obžalovaného je jednoznačne preukázaná výpoveďou poškodeného, vypočutých svedkov, ako aj listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spisovom materiáli.

V odôvodnení napadnutého rozsudku sa prvostupňový súd v súlade s ust. 168 Tr. por. dostatočne a vyčerpávajúco zaoberal, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany v trestnom konaní, s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Rozhodnutie okresného súdu, ako aj odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok. Odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, ale komplexne a preto nie je účelom v tomto rozhodnutí znova podrobne rozoberať a opakovať dôkazy, na ktoré v svojom rozhodnutí už veľmi správne poukázal okresný súd a s ktorými sa krajský súd stotožňuje bez potreby ich opakovania.

Obrana obž. A. G. uvedená v dôvodoch odvolania krajský súd vôbec nepresvedčila a bola považovaná za nedôvodnú. Námietky uvádzané v odvolaní boli vyvrátené vykonaným dokazovaním na hlavných pojednávaniach vykonaných okresným súdom.

Z registra trestov krajský súd zistil, že obžalovaný A. G. nemá záznam a doposiaľ nebol súdne trestaný. Taktiež z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že sa doposiaľ nedopustil ani žiadneho priestupku. Z miesta trvalého bydliska je hodnotený kladne. Kladne ho hodnotí aj jeho zamestnávateľ.

Odvolací súd sa stotožňuje aj s uloženým trestom obžalovanému. Okresný súd vychádzal z ust. § 31 a § 34 Tr.zák., že z účelu trestu a zásad jeho ukladania.

Správne postupoval súd, ak v zmysle ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol na spôsob spáchania činu - nedbanlivostným zavinením, následok, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy. Súčasne podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadol na pomer

a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom zistil u obžalovaného A. G. jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. a to, že doposiaľ viedol riadny život. Priťažujúce okolnosti súdom zistené neboli. Vzhľadom na zistený prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností súd postupoval podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. a znížil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Správne a zákonne postupoval okresný súd aj pri rozhodnutiach podľa § 287 ods. 1 Tr. zák. , ak obžalovaného zaviazal k spôsobeniu škody poškodenému P. S., nar. X.X.XXXX v Levoči, trvale bytom Levoča, Ružová ul. č. 4, ako aj s povinnosťami nahradiť spôsobenú škodu tak Dôvere zdravotnej poisťovni, ako aj Sociálnej poisťovni a.s.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd má zato, že uložené tresty splnia svoj účel tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

To boli dôvody, pre ktoré bolo odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietnuté.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.